

INFORMACIJE ZA STARŠE NOVO SPREJETIH OTROK ZA ŠOLSKO LETO 2022/2023

POSTOPNO UVAJANJE OTROKA V VRTEC

Prvi vstop v vrtec predstavlja za otoka in družino veliko spremembo in izziv. Večina otrok je prvič dlje časa ločena od staršev, v novem okolju z novimi in neznanimi osebami. Prilagoditi se morajo vrčevskemu ritmu in novim zahtevam, navaditi se morajo na bivanje v skupini vrstnikov, s katerimi si delijo igrače in pozornost odraslih. Normalno je, da otrok ob tem doživlja stisko, zato potrebujejo v tem zanje zahtevnem obdobju, veliko čustvene podpore, da ohranijo osnovni občutek varnosti in hkrati časa, da sprejmejo vzgojiteljici, da se navadijo na novo okolje in nov ritem. Zaradi prisotnosti novega koronavirusa Civid-19 smo se v vrtcu glede na priporočila in ukrepe ZRSŠ in NIJZ odločili za prilagojeno uvajanje otroka v vrtec. Po dogovoru z vzgojiteljico.

1. Individualni razgovor z vzgojiteljico

Na roditeljskem sestanku vas bo vzgojiteljica seznanila o uvajanju otroka v vrtec. To bo priložnost, da se pred vstopom otoka v vrtec spoznate z osebo, ki bo vsakodnevno skrbela za vašega otroka in si izmenjate informacije, ki so pomembne za uspešno uvajanje (predstavite vašega otroka, njegove navade in posebnosti, ki vplivajo na uvajanje, okvirni čas in potek uvajanja, prihod v vrtec, kako se boste poslavljali od otroka, rutina oz. ritem dneva ...). Razgovor bo tudi priložnost, da vprašate vse, kar vas zanima in kar je za vas in vašega otroka pomembno.

2. Uvajanje

Glavno vodilo uvajanja je postopnost in individualni pristop. Postopnost zagotavljamo s postopnim podaljševanjem prisotnosti otroka v vrtcu. Seveda je proces uvajanja prilagojen vsakemu posameznemu otroku: otroci se razlikujejo po temperamentu in karakternih lastnostih, navadah in dosedanjih izkušnjah, po razvojni stopnji (starosti), zato se otroci na vstop v vrtec odzivajo različno, kar je potrebno upoštevati pri načrtovanju uvajanja (čas prisotnosti). Pomembno je torej, da uvajanje izhaja iz otroka in se sprti prilagaja odzivom otroka.

Po naših izkušnjah otrok rutino dnevnega reda usvoji postopoma v povprečju v roku enega tedna, vendar pa so uvajalne težave prisotne lahko še nekaj časa, npr. večja občutljivost otroka, upiranje jutranji ločitvi, občasen jok tekom dneva, težave pri hranjenju in spanju ... Nekateri otroci lahko stisko doživijo ali izrazijo šele kasneje, ali pa bolj posredno, npr. preko začasnega pojavnega vedenja, ki jih je otrok v svojem razvoju že prerasel (začasna regresija) ali preko telesnih težav.

Vzgojiteljice bodo poskušale postopno in nevsiljivo navezovati stik z otrokom. Čas prisotnosti otroka v skupini v prvih dneh, podaljšujte postopoma v sprotne dogovore z vzgojiteljico (postopno vključevanje zajtrka, kosila in nazadnje počitka).

Na začetku je čas ločitve krajši, postopoma se intervali odsotnosti podaljšujejo, dinamiko vzgojiteljica prilagaja glede na otrokove izzive.

V odziv na ločitev otroci izražajo različno močne znake vznemirjenja in stresa (jok, protest, nezainteresiranost za igro), prav tako so otroci različno dojemljivi za tolažbo, nekateri se hitro pustijo pomiriti in potolažiti, drugi potrebujejo več časa. V primeru, da bo otrokova

stiska prevelika in bo neutolažljiv, vas bo vzgojiteljica poklicala. V vaši odsotnosti vzgojiteljice otrokom nudijo tolažbo, toplino in obilo pozornosti, tako se bodo otroci postopoma navezali nanje in jih sprejeli v času ločenosti od vas. Normalno je, da se otrok upira ločitvi od vas in temu koraku se ne da izogniti.

3. Poslavljanje oz. jutranje slovo predstavlja velik izziv vsaj na začetku, sčasoma pa izzveni. Veliko otrok ob jutranji ločitvi joče in se upira, to je normalna prilagoditvena reakcija otroka. Čeprav je težko, je najbolje ostati umirjen, ljubeč in odločen. Ljubeče in na kratko se poslovite od otroka, potem pa odidite, tudi če bo otrok jokal. Večina otrok se po odhodu staršev dokaj hitro pomiri. Pomembno je kratko in odločno slovo, izogibajte se oklevanju, pregovarjanju, prepričevanju in pogojevanju z nagradami - dolga poslavljanja nikakor niso v pomoč vašemu otroku in njegovi stiski, ravno nasprotno. Otroka ne stiskajte k sebi in ne čakajte, da vam ga bo vzgojiteljica iztrgala iz objema.

Kako lahko pomagata sebi in otroku premostiti začetne težave:

- Sprejmite otrokova čustva, njegove odzive in njegov način soočanja, izražajte razumevanje in nudite mu tolažbo. V tem zanj napornem in zahtevnem obdobju potrebujejo še več čustvene bližine, ljubezni, podpore, potrpežljivosti, vaše pozornosti in časa.
- Izogibajte se drugim spremembam v tem obdobju, saj to pomeni dodaten stres in obremenitev za otroka. Že sam vstop v vrtec je dovolj velik zalogaj za otroka in družino.
- Tudi za starše (še posebej mamice) je obdobje uvajanja čustveno zahtevno, potrebujete čas, da sprejmete ločevanje od otroka in da pridobite zaupanje, da bo za otroka v vrtcu dobro poskrbljeno.
- Morebitne težave sprejmite kot normalen del procesa uvajanja, o vaših skrbah, dvomih in strahovih se pogovorite z vzgojiteljico.
- Pomembno je, da ima otrok stalni ritem prihajanja in odhajanja iz vrtca, saj mu to daje občutek varnosti in predvidljivosti.
- Priporočljivo je, da vsaj v začetnem obdobju otrok ne ostaja predolgo v vrtcu.
- Začetne težave ob uvajanju bodo minile in otrok bo rad prihajal v vrtec, rad bo imel svojo vzgojiteljico in pomočnico vzgojiteljice in užival bo v igri, dejavnostih in druženju z vrstniki.

Pripravila: Angela Tivold